

Wymagania edukacyjne z chemii w klasie ósmej.

I. Kwasy

Ocena dopuszczająca [1]	Ocena dostateczna [1 + 2]	Ocena dobra [1 + 2 + 3]	Ocena bardzo dobra i celująca [1 + 2 + 3 + 4]
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> -wymienia zasady bhp dotyczące obchodzenia się z kwasami -zalicza kwasy do elektrolitów -definiuje pojęcie kwasy zgodnie z teorią Arrheniusa -opisuje budowę kwasów -opisuje różnice w budowie kwasów beztlenowych i kwasów tlenowych -zapisuje wzory sumaryczne kwasów: HCl, H₂S, H₂SO₄, H₂SO₃, HNO₃, H₂CO₃, H₃PO₄ -zapisuje wzory strukturalne kwasów beztlenowych -podaje nazwy poznanych kwasów -wskazuje wodór i resztę kwasową we wzorze kwasu -wyznacza wartościowość reszty kwasowej -wyjaśnia, jak można otrzymać np. kwas chlorowodorowy, siarkowy(IV) -wyjaśnia, co to jest tlenek kwasowy -opisuje właściwości kwasów, np.: 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> -udowadnia, dlaczego w nazwie danego kwasu pojawia się wartościowość -zapisuje wzory strukturalne poznanych kwasów -wymienia metody otrzymywania kwasów tlenowych i kwasów beztlenowych -zapisuje równania reakcji otrzymywania poznanych kwasów -wyjaśnia pojęcie tlenek kwasowy -wskazuje przykłady tlenków kwasowych -opisuje właściwości poznanych kwasów -opisuje zastosowania poznanych kwasów -wyjaśnia pojęcie dysocjacja jonowa -zapisuje wybrane równania reakcji dysocjacji jonowej kwasów -nazywa kation H⁺ i aniony reszt kwasowych -określa odczyn roztworu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> -zapisuje równania reakcji otrzymywania wskazanego kwasu -wyjaśnia, dlaczego podczas pracy ze stężonymi roztworami kwasów należy zachować szczególną ostrożność -projektuje doświadczenia, w wyniku których można otrzymać omawiane na lekcjach kwasy -wymienia poznane tlenki kwasowe -wyjaśnia zasadę bezpiecznego rozcieńczania stężonego roztworu kwasu siarkowego(VI) -planuje doświadczenia wykrycie białka w próbce żywności (np.: w serze, mleku, jajku) -opisuje reakcję ksantoproteinową -zapisuje i odczytuje równania reakcji dysocjacji jonowej (elektrolitycznej) kwasów -zapisuje i odczytuje równania reakcji dysocjacji jonowej (elektrolitycznej) w formie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> -zapisuje wzór strukturalny kwasu nieorganicznego o podanym wzorze sumarycznym -nazywa dowolny kwas tlenowy (określenie wartościowości pierwiastków chemicznych, uwzględnienie ich w nazwie) -projektuje doświadczenia, w których wyniku można otrzymać kwasy -identyfikuje kwasy na podstawie podanych informacji -odczytuje równania reakcji chemicznych -rozwiązuje zadania obliczeniowe o wyższym stopniu trudności -proponuje sposoby ograniczenia powstawania kwaśnych opadów -wyjaśnia pojęcie skala pH

<p>chlorowodorowego, azotowego(V) i siarkowego(VI)</p> <ul style="list-style-type: none"> -stosuje zasadę rozcieńczania kwasów -opisuje podstawowe zastosowania kwasów: chlorowodorowego, azotowego(V) i siarkowego(VI) -wyjaśnia, na czym polega dysocjacja jonowa (elektrolityczna) kwasów -definiuje pojęcia: jon, kation i anion -zapisuje równania reakcji dysocjacji jonowej kwasów (proste przykłady) -wymienia rodzaje odczynu roztworu -wymienia poznane wskaźniki -określa zakres pH i barwy wskaźników dla poszczególnych odczynów -rozróżnia doświadczalnie odczyny roztworów za pomocą wskaźników -wyjaśnia pojęcie kwaśne opady -oblicza masy cząsteczkowe HCl i H₂S 	<p>(kwasowy)</p> <ul style="list-style-type: none"> -wymienia wspólne właściwości kwasów -wyjaśnia, z czego wynikają wspólne właściwości kwasów -zapisuje obserwacje z przeprowadzanych doświadczeń -posługuje się skalą pH -bada odczyn i pH roztworu -wyjaśnia, jak powstają kwaśne opady -podaje przykłady skutków kwaśnych opadów -oblicza masy cząsteczkowe kwasów -oblicza zawartość procentową pierwiastków chemicznych w cząsteczkach kwasów 	<p>stopniowej dla H₂S, H₂CO₃</p> <ul style="list-style-type: none"> -określa kwasowy odczyn roztworu na podstawie znajomości jonów obecnych w badanym roztworze -opisuje doświadczenia przeprowadzane na lekcjach (schemat, obserwacje, wnioski) -podaje przyczyny odczynu roztworów: kwasowego, zasadowego, obojętnego -interpretuje wartość pH w ujęciu jakościowym (odczyny: kwasowy, zasadowy, obojętny) -opisuje zastosowania wskaźników -planuje doświadczenie, które pozwala zbadać pH produktów występujących w życiu codziennym -rozwiązuje zadania obliczeniowe o wyższym stopniu trudności -analizuje proces powstawania i skutki kwaśnych opadów -proponuje niektóre sposoby ograniczenia powstawania kwaśnych opadów 	
--	---	---	--

II. Sole

Ocena dopuszczająca [1]	Ocena dostateczna [1 + 2]	Ocena dobra [1 + 2 + 3]	Ocena bardzo dobra i celująca [1 + 2 + 3 + 4]
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –opisuje budowę soli –tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli (np. chlorków, siarczków) –wskazuje metal i resztę kwasową we wzorze soli –tworzy nazwy soli na podstawie wzorów sumarycznych (proste przykłady) –tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli na podstawie ich nazw (np. wzory soli kwasów: chlorowodorowego, siarkowodorowego i metali, np. sodu, potasu i wapnia) –wskazuje wzory soli wśród wzorów różnych związków chemicznych –definiuje pojęcie dysocjacji jonowej (elektrolitycznej) soli –dzieli sole ze względu na ich rozpuszczalność w wodzie –ustala rozpuszczalność soli w wodzie na podstawie tabeli rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie –zapisuje równania reakcji dysocjacji jonowej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wymienia cztery najważniejsze sposoby otrzymywania soli –podaje nazwy i wzory soli (typowe przykłady) –zapisuje równania reakcji zobojętniania w formach: cząsteczkowej, jonowej oraz jonowej skróconej –podaje nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji jonowej soli –odczytuje równania reakcji otrzymywania soli (proste przykłady) –korzysta z tabeli rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie –zapisuje równania reakcji otrzymywania soli (reakcja strąceniowa) w formach cząsteczkowej i jonowej (proste przykłady) –zapisuje i odczytuje wybrane równania reakcji dysocjacji jonowej soli –dzieli metale ze względu na ich aktywność chemiczną (szereg aktywności metali) –opisuje sposoby zachowania się 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –tworzy i zapisuje nazwy i wzory soli: chlorków, siarczków, azotanów(V), siarczanów(IV), siarczanów(VI), węglanów, fosforanów(V) (ortofosforanów(V)) –zapisuje i odczytuje równania dysocjacji jonowej (elektrolitycznej) soli –otrzymuje sole doświadczalnie –wyjaśnia przebieg reakcji zobojętniania i reakcji strąceniowej –zapisuje równania reakcji otrzymywania soli –ustala, korzystając z szeregu aktywności metali, które metale reagują z kwasami według schematu: metal + kwas → sól + wodór –projektuje i wyjaśnia reakcję zobojętniania (HCl + NaOH) –swobodnie posługuje się tabelą rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie –projektuje doświadczenia pozwalające otrzymać substancje trudno rozpuszczalne i praktycznie nierozpuszczalne (sole 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wymienia metody otrzymywania soli –przewiduje, czy zajdzie dana reakcja chemiczna (poznane metody, tabela rozpuszczalności soli i wodorotlenków w wodzie, szereg aktywności metali) –zapisuje i odczytuje równania reakcji otrzymywania dowolnej soli –wyjaśnia, jakie zmiany zaszły w odczynie roztworów poddanych reakcji zobojętniania –proponuje reakcję tworzenia soli trudno rozpuszczalnej i praktycznie nierozpuszczalnej –przewiduje wynik reakcji strąceniowej –identyfikuje sole na podstawie podanych informacji –podaje zastosowania reakcji strąceniowych –projektuje doświadczenia dotyczące otrzymywania soli –przewiduje efekty zaprojektowanych doświadczeń dotyczących otrzymywania soli (różne metody)

<p>(elektrolitycznej) soli rozpuszczalnych w wodzie (proste przykłady)</p> <ul style="list-style-type: none"> –podaje nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji jonowej soli (proste przykłady) –opisuje sposób otrzymywania soli trzema podstawowymi metodami (kwas + zasada, metal + kwas, tlenek metalu + kwas) –zapisuje cząsteczkowo równania reakcji otrzymywania soli (proste przykłady) –definiuje pojęcia reakcja zobojętniania i reakcja strąceniowa –odróżnia zapis cząsteczkowy od zapisu jonowego równania reakcji chemicznej –określa związek ładunku jonu z wartościowością metalu i reszty kwasowej –podaje przykłady zastosowań najważniejszych soli 	<p>metali w reakcji z kwasami (np. miedź i magnez w reakcji z kwasem chlorowodorowym)</p> <ul style="list-style-type: none"> –zapisuje obserwacje z doświadczeń przeprowadzanych na lekcji –wymienia zastosowania najważniejszych soli 	<p>i wodorotlenki) w reakcjach strąceniowych</p> <ul style="list-style-type: none"> –zapisuje odpowiednie równania reakcji w formie cząsteczkowej i jonowej (reakcje otrzymywania substancji trudno rozpuszczalnych i praktycznie nierozpuszczalnych w reakcjach strąceniowych) –podaje przykłady soli występujących w przyrodzie –wymienia zastosowania soli –opisuje doświadczenia przeprowadzane na lekcjach (schemat, obserwacje, wnioski) 	<p>–opisuje doświadczenia</p>
---	--	--	-------------------------------

III. Związki węgla z wodorem

Ocena dopuszczająca [1]	Ocena dostateczna [1 + 2]	Ocena dobra [1 + 2 + 3]	Ocena bardzo dobra i celująca [1 + 2 + 3 + 4]
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia pojęcie związku organiczne –podaje przykłady związków chemicznych zawierających węgiel –wymienia naturalne źródła węglowodorów –wymienia nazwy produktów destylacji ropy naftowej i podaje przykłady ich zastosowania –stosuje zasady bhp w pracy z gazem ziemnym oraz produktami przeróbki ropy naftowej –definiuje pojęcie węglowodoru –definiuje pojęcie szereg homologiczny –definiuje pojęcia: węglowodory nasycone, węglowodory nienasycone, alkanony, alkeny, alkinony –zalicza alkanony do węglowodorów nasyconych, a alkeny i alkinony – do nienasyconych –zapisuje wzory sumaryczne: alkanonów, alkenonów i alkinonów o podanej liczbie atomów węgla –rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe): 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia pojęcie szereg homologiczny –tworzy nazwy alkenonów i alkinonów na podstawie nazw odpowiednich alkanonów –zapisuje wzory: sumaryczne, strukturalne i półstrukturalne (grupowe); podaje nazwy: alkanonów, alkenonów i alkinonów –buduje model cząsteczki: metanu, etenu, etynu –wyjaśnia różnicę między spalaniem całkowitym a spalaniem niecałkowitym –opisuje właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie) alkanonów (metanu, etanu) oraz etenu i etynu –zapisuje i odczytuje równania reakcji spalania metanu, etanu, przy dużym i małym dostępie tlenu –pisze równania reakcji spalania etenu i etynu –porównuje budowę etenu i etynu –wyjaśnia, na czym polegają reakcje przyłączenia i polimeryzacji –opisuje właściwości i niektóre 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –tworzy wzory ogólne alkanonów, alkenonów, alkinonów (na podstawie wzorów kolejnych związków chemicznych w danym szeregu homologicznym) –proponuje sposób doświadczalnego wykrycia produktów spalania węglowodorów –zapisuje równania reakcji spalania alkanonów przy dużym i małym dostępie tlenu –zapisuje równania reakcji spalania alkenonów i alkinonów –zapisuje równania reakcji otrzymywania etynu –odczytuje podane równania reakcji chemicznej –zapisuje równania reakcji etenu i etynu z bromem, polimeryzacji etenu –opisuje rolę katalizatora w reakcji chemicznej –wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a właściwościami fizycznymi alkanonów (np. stanem skupienia, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –analizuje właściwości węglowodorów –porównuje właściwości węglowodorów nasyconych i węglowodorów nienasyconych –wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a właściwościami fizycznymi alkanonów –opisuje wpływ wiązania wielokrotnego w cząsteczce węglowodoru na jego reaktywność –zapisuje równania reakcji przyłączenia (np. bromowodoru, wodoru, chloru) do węglowodorów zawierających wiązanie wielokrotne –projektuje doświadczenia chemiczne dotyczące węglowodorów –projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie węglowodorów nasyconych od węglowodorów nienasyconych –stosuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania zadań obliczeniowych o wysokim stopniu

<p>alkanów, alkenów i alkinów o łańcuchach prostych (do pięciu atomów węgla w cząsteczce)</p> <ul style="list-style-type: none"> –podaje nazwy systematyczne alkanów (do pięciu atomów węgla w cząsteczce) –podaje wzory ogólne: alkanów, alkenów i alkinów –podaje zasady tworzenia nazw alkenów i alkinów –przyporządkowuje dany węglowodór do odpowiedniego szeregu homologicznego –opisuje budowę i występowanie metanu –opisuje właściwości fizyczne i chemiczne metanu, etanu –wyjaśnia, na czym polegają spalanie całkowite i spalanie niecałkowite –zapisuje równania reakcji spalania całkowitego i spalania niecałkowitego metanu, etanu –podaje wzory sumaryczne i strukturalne etenu i etynu –opisuje najważniejsze właściwości etenu i etynu –definiuje pojęcia: polimeryzacja, monomer i polimer –opisuje najważniejsze zastosowania metanu, etenu i etynu –opisuje wpływ węglowodórów nasyconych i węglowodórów 	<p>zastosowania polietylenu</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia, jak można doświadczalnie odróżnić węglowodory nasycone od węglowodórów nienasyconych, np. metan od etenu czy etynu –wyjaśnia, od czego zależą właściwości węglowodórów –wykonuje proste obliczenia dotyczące węglowodórów –podaje obserwacje do wykonywanych na lekcji doświadczeń 	<p>lotnością, palnością, gęstością, temperaturą topnienia i wrzenia)</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia, co jest przyczyną większej reaktywności węglowodórów nienasyconych w porównaniu z węglowodorami nasyconymi –opisuje właściwości i zastosowania polietylenu –projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie węglowodórów nasyconych od węglowodórów nienasyconych –opisuje przeprowadzane doświadczenia chemiczne –wykonuje obliczenia związane z węglowodorami –wyszukuje informacje na temat zastosowań alkanów, etenu i etynu; wymienia je –zapisuje równanie reakcji polimeryzacji etenu 	<p>trudności</p> <ul style="list-style-type: none"> –analizuje znaczenie węglowodórów w życiu codziennym
---	--	---	---

nienasyconych na wodę bromową (lub rozcieńczony roztwór manganianu(VII) potasu)			
---	--	--	--

IV. Pochodne węglowodorów

Ocena dopuszczająca [1]	Ocena dostateczna [1 + 2]	Ocena dobra [1 + 2 + 3]	Ocena bardzo dobra i celująca [1 + 2 + 3 + 4]
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –dowodzi, że alkohole, kwasy karboksylowe, estry i aminokwasy są pochodnymi węglowodorów –opisuje budowę pochodnych węglowodorów (grupa węglowodorowa + grupa funkcyjna) –wymienia pierwiastki chemiczne wchodzące w skład pochodnych węglowodorów –zalicza daną substancję organiczną do odpowiedniej grupy związków chemicznych –wyjaśnia, co to jest grupa funkcyjna –zaznacza grupy funkcyjne w alkoholach, kwasach karboksylowych, estrach, aminokwasach; podaje ich nazwy –zapisuje wzory ogólne alkoholi, kwasów karboksylowych i estrów –dzieli alkohole na monohydroksylowe i polihydroksylowe –zapisuje wzory sumaryczne i rysuje wzory półstrukturalne (grupowe), strukturalne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do trzech 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –zapisuje nazwy i wzory omawianych grup funkcyjnych –wyjaśnia, co to są alkohole polihydroksylowe –zapisuje wzory i podaje nazwy alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych (zawierających do pięciu atomów węgla w cząsteczce) –zapisuje wzory sumaryczny i półstrukturalny (grupowy) propano-1,2,3-triolu (glicerolu) –uzasadnia stwierdzenie, że alkohole i kwasy karboksylowe tworzą szeregi homologiczne –podaje odczyn roztworu alkoholu –opisuje fermentację alkoholową –zapisuje równania reakcji spalania etanolu –podaje przykłady kwasów organicznych występujących w przyrodzie (np. kwasy: mrówkowy, szczawiowy, cytrynowy) i wymienia ich zastosowania –tworzy nazwy prostych kwasów karboksylowych (do pięciu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia, dlaczego alkohol etylowy ma odczyn obojętny –wyjaśnia, w jaki sposób tworzy się nazwę systematyczną glicerolu –zapisuje równania reakcji spalania alkoholi –podaje nazwy zwyczajowe i systematyczne alkoholi i kwasów karboksylowych –wyjaśnia, dlaczego niektóre wyższe kwasy karboksylowe nazywa się kwasami tłuszczowymi –porównuje właściwości kwasów organicznych i nieorganicznych –bada i opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne kwasu etanowego (octowego) –porównuje właściwości kwasów karboksylowych –opisuje proces fermentacji octowej –dzieli kwasy karboksylowe –zapisuje równania reakcji chemicznych kwasów karboksylowych –podaje nazwy soli kwasów organicznych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –proponuje doświadczenie chemiczne do podanego tematu z działu Pochodne węglowodorów –opisuje doświadczenia chemiczne (schemat, obserwacje, wniosek) - zapisuje wzory podanych alkoholi i kwasów karboksylowych –zapisuje równania reakcji chemicznych alkoholi, kwasów karboksylowych o wyższym stopniu trudności (np. więcej niż pięć atomów węgla w cząsteczce) –wyjaśnia zależność między długością łańcucha węglowego a stanem skupienia i reaktywnością alkoholi oraz kwasów karboksylowych –zapisuje równania reakcji otrzymywania estru o podanej nazwie lub podanym wzorze –planuje doświadczenie pozwalające otrzymać ester o podanej nazwie

<p>atomów węgla w cząsteczce</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, co to są nazwy zwyczajowe i nazwy systematyczne - tworzy nazwy systematyczne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do trzech atomów węgla w cząsteczce, podaje zwyczajowe (metanolu, etanolu) - rysuje wzory półstrukturalne (grupowe), strukturalne kwasów monokarboksylowych o łańcuchach prostych zawierających do dwóch atomów węgla w cząsteczce; podaje ich nazwy systematyczne i zwyczajowe (kwasu metanowego i kwasu etanowego) - zaznacza resztę kwasową we wzorze kwasu karboksylowego - opisuje najważniejsze właściwości metanolu, etanolu i glicerolu oraz kwasów etanowego i metanowego - bada właściwości fizyczne glicerolu - zapisuje równanie reakcji spalania metanolu - opisuje podstawowe zastosowania etanolu i kwasu etanowego - dzieli kwasy karboksylowe na nasycone i nienasycone - wymienia najważniejsze kwasy tłuszczowe - opisuje najważniejsze właściwości długołańcuchowych kwasów karboksylowych (stearynowego i oleinowego) 	<p>atomów węgla w cząsteczce) i zapisuje ich wzory sumaryczne i strukturalne</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje właściwości kwasów metanowego (mrówkowego) i etanowego (octowego) - bada wybrane właściwości fizyczne kwasu etanowego (octowego) - opisuje dysocjację jonową kwasów karboksylowych - bada odczyn wodnego roztworu kwasu etanowego (octowego) - zapisuje równania reakcji spalania i reakcji dysocjacji jonowej kwasów metanowego i etanowego - zapisuje równania reakcji kwasów metanowego i etanowego z metalami, tlenkami metali i wodorotlenkami - podaje nazwy soli pochodzących od kwasów metanowego i etanowego - podaje nazwy długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (przykłady) - zapisuje wzory sumaryczne kwasów: palmitynowego, stearynowego i oleinowego - wyjaśnia, jak można doświadczalnie udowodnić, że dany kwas karboksylowy jest kwasem nienasyconym - podaje przykłady estrów - wyjaśnia, na czym polega reakcja 	<ul style="list-style-type: none"> - określa miejsce występowania wiązania podwójnego w cząsteczce kwasu oleinowego - podaje nazwy i rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (kwasów tłuszczowych) nasyconych (palmitynowego, stearynowego) i nienasyconego (oleinowego) - projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie kwasu oleinowego od kwasów palmitynowego lub stearynowego - zapisuje równania reakcji chemicznych prostych kwasów karboksylowych z alkoholami monohydroksylowymi - zapisuje równania reakcji otrzymywania podanych estrów - tworzy wzory estrów na podstawie nazw kwasów i alkoholi - tworzy nazwy systematyczne i zwyczajowe estrów na podstawie nazw odpowiednich kwasów karboksylowych i alkoholi - zapisuje wzór poznanego aminokwasu - opisuje budowę oraz wybrane właściwości fizyczne i chemiczne aminokwasów na przykładzie kwasu aminooctowego (glicyny) 	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje właściwości estrów w aspekcie ich zastosowań - przewiduje produkty reakcji chemicznej - identyfikuje poznane substancje - omawia szczegółowo przebieg reakcji estryfikacji - omawia różnicę między reakcją estryfikacji a reakcją zobojętniania - zapisuje równania reakcji chemicznych w formach: cząsteczkowej, jonowej i skróconej jonowej - analizuje konsekwencje istnienia dwóch grup funkcyjnych w cząsteczce aminokwasu - zapisuje równanie kondensacji dwóch cząsteczek glicyny - opisuje mechanizm powstawania wiązania peptydowego - rozwiązuje zadania dotyczące pochodnych węglowodorów (o dużym stopniu trudności)
--	--	---	---

<ul style="list-style-type: none"> -definiuje pojęcie mydła -wymienia związki chemiczne, które są substratami reakcji estryfikacji -definiuje pojęcie estry -wymienia przykłady występowania estrów w przyrodzie -opisuje zagrożenia związane z alkoholami (metanol, etanol) -wśród poznanych substancji wskazuje te, które mają szkodliwy wpływ na organizm -omawia budowę i właściwości aminokwasów (na przykładzie glicyny) -podaje przykłady występowania aminokwasów -wymienia najważniejsze zastosowania poznanych związków chemicznych (np. etanol, kwas etanowy, kwas stearynowy) 	<p>estryfikacji</p> <ul style="list-style-type: none"> -tworzy nazwy estrów pochodzących od podanych nazw kwasów i alkoholi (proste przykłady) -opisuje sposób otrzymywania wskazanego estru (np. octanu etylu) -zapisuje równania reakcji otrzymywania estru (proste przykłady, np. octanu metylu) -wymienia właściwości fizyczne octanu etylu -opisuje negatywne skutki działania etanolu na organizm -bada właściwości fizyczne omawianych związków -zapisuje obserwacje z wykonywanych doświadczeń chemicznych 	<ul style="list-style-type: none"> -opisuje właściwości omawianych związków chemicznych -wymienia zastosowania: metanolu, etanolu, glicerolu, kwasu metanowego, kwasu octowego -bada niektóre właściwości fizyczne i chemiczne omawianych związków -opisuje przeprowadzone doświadczenia chemiczne 	
--	---	--	--

V. Substancje o znaczeniu biologicznym

Ocena dopuszczająca [1]	Ocena dostateczna [1 + 2]	Ocena dobra [1 + 2 + 3]	Ocena bardzo dobra i celująca [1 + 2 + 3 + 4]
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wymienia główne pierwiastki chemiczne wchodzące w skład organizmu –wymienia podstawowe składniki żywności i miejsca ich występowania –wymienia pierwiastki chemiczne, których atomy wchodzą w skład cząsteczek: tłuszczów, cukrów (węglowodanów) i białek –dzieli tłuszcze ze względu na: pochodzenie i stan skupienia –zalicza tłuszcze do estrów –wymienia rodzaje białek –dzieli cukry (sacharydy) na cukry proste i cukry złożone –definiuje białka jako związki chemiczne powstające z aminokwasów –wymienia przykłady: tłuszczów, sacharydów i białek –wyjaśnia, co to są węglowodany –wymienia przykłady występowania celulozy i skrobi w przyrodzie –podaje wzory sumaryczne: glukozy i fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy –wymienia zastosowania poznanych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –wyjaśnia rolę składników odżywczych w prawidłowym funkcjonowaniu organizmu –opisuje budowę cząsteczki tłuszczu jako estru glicerolu i kwasów tłuszczowych –opisuje wybrane właściwości fizyczne tłuszczów –opisuje wpływ oleju roślinnego na wodę bromową –wyjaśnia, jak można doświadczalnie odróżnić tłuszcze nienasycone od tłuszczów nasyconych –opisuje właściwości białek –wymienia czynniki powodujące koagulację białek –opisuje właściwości fizyczne: glukozy, fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy –bada właściwości fizyczne wybranych związków chemicznych (glukozy, fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy) –zapisuje równanie reakcji sacharozy z wodą za pomocą wzorów sumarycznych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –podaje wzór ogólny tłuszczów –omawia różnice w budowie tłuszczów stałych i tłuszczów ciekłych –wyjaśnia, dlaczego olej roślinny odbarwia wodę bromową –definiuje białka jako związki chemiczne powstające w wyniku kondensacji aminokwasów –definiuje pojęcia: peptydy, peptydacja, wysalanie białek –opisuje różnice w przebiegu denaturacji i koagulacji białek –wyjaśnia, co to znaczy, że sacharoza jest disacharydem –wymienia różnice we właściwościach fizycznych skrobi i celulozy –zapisuje poznane równania reakcji sacharydów z wodą –definiuje pojęcie wiązanie peptydowe –projektuje doświadczenie chemiczne umożliwiające odróżnienie tłuszczu nienasyconego od tłuszczu nasyconego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> –podaje wzór tristéarynianu glicerolu –projektuje doświadczenia chemiczne umożliwiające wykrycie białka –wyjaśnia, na czym polega wysalanie białek –wyjaśnia, dlaczego skrobia i celuloza są polisacharydami –wyjaśnia, co to są dekstryny –omawia przebieg reakcji chemicznej skrobi z wodą –planuje doświadczenie chemiczne weryfikujące postawioną hipotezę –identyfikuje poznane substancje

<p>cukrów</p> <ul style="list-style-type: none"> –wymienia najważniejsze właściwości omawianych związków chemicznych –definiuje pojęcia: denaturacja, koagulacja, żel, zol –wymienia czynniki powodujące denaturację białek –podaje reakcje charakterystyczne białek i skrobi –opisuje znaczenie: wody, tłuszczów, białek, sacharydów, witamin i mikroelementów dla organizmu –wyjaśnia, co to są związki wielkocząsteczkowe; wymienia ich przykłady –wymienia funkcje podstawowych składników odżywczych 	<ul style="list-style-type: none"> –opisuje przebieg reakcji chemicznej skrobi z wodą –wykrywa obecność skrobi i białka w produktach spożywczych 	<ul style="list-style-type: none"> –projektuje doświadczenia chemiczne umożliwiające wykrycie białka za pomocą stężonego roztworu kwasu azotowego(V) –planuje doświadczenia chemiczne umożliwiające badanie właściwości omawianych związków chemicznych –opisuje przeprowadzone doświadczenia chemiczne –opisuje znaczenie i zastosowania skrobi, celulozy i innych poznanych związków chemicznych 	
--	--	--	--

- **Ocena celująca**

Uczeń, który biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami i umiejętnościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych objętych programem nauczania i wynikających z podstawy programowej, proponuje oryginalne rozwiązania, wykazuje dojrzałość myślenia, twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia i zainteresowania, wykonuje prace o znacznym stopniu trudności.

- **Klasy dwujęzyczne**

Uczeń klasy dwujęzycznej dodatkowo opanowuje kompetencje językowe, przyswaja oraz posługuje się słownictwem angielskim z omawianego materiału lekcyjnego. Wyjaśnia po angielsku przebieg procesów chemicznych, projektuje doświadczenia chemiczne oraz potrafi formułować instrukcje, obserwacje oraz wnioski w języku angielskim.